

Osvjet na Prvu oktobarsku izložbu dubrovačkih umjetnika

Pomanjkanje adekvatnog izložbenog prostora, neorganiziranost i nizak kriterij nekih izložbi, koje su se sporadično javljale tokom proteklih godina u Dubrovniku, dovelo je, istina do zakašnjele, ali nužne odluke o formiranju jednog likovnog salona, koji bi u najpovoljnijim uvjetima omogućio dubrovačkim umjetnicima, da organizirano i kontinuirano prikazuju svoja djela dubrovačkoj publici.

Organizaciju ovog salona preuzela je Umjetnička galerija, s obzirom na njene tehničke i stručne mogućnosti. Formiran je salon pod nazivom »Oktobarska izložba dubrovačkih umjetnika«. Ovim nazivom određen je i drugi karakter ovog salona, odnosno, određivanjem samog datuma 18. oktobra, kao dana otvaranja ove izložbe, ova manifestacija uključuje se u program proslave Dana oslobođenja Dubrovnika.

I oktobarska izložba, priređena u 1963. godini, imala je složeni zadatak, da ne samo obuhvativši sve umjetnike, koji stvaraju u Dubrovniku, ili su bilo kojim načinom uže povezani uz ovo područje, prikaže likovnu situaciju Dubrovnika, već da bude i neki stimulans u poticanju likovne aktivnosti, i da kao prva takva manifestacija likovne umjetnosti odmah u svakom početku postavi jedan viši kriterij u izboru, kako samih izlagača, tako i njihovih djela.

No, odmah se pojavio problem, kako uskladiti ova dva heterogena zadatka. U prvom redu težnja izložbe da obuhvati najveći mogući broj umjetnika ovog područja, dolazi u sukob s težnjom da se pooštri kriterij kvalitetnog izbora.

Formiranjem nagrada, Umjetnička galerija, kao osnivač ovog salona, nastojala je doprinijeti stimuliranju aktivnosti onih umjetnika, koji pokazuju neosporne umjetničke kvalitete.

Sudjelovanje dvadeset izlagača s pedeset eksponata i dodjeljivanje nagrada slikarima Masli i Vojvodiću rezultat je prvih napora, koje je Umjetnička galerija preuzela na sebe za ostvarenje spomenutih ciljeva.

Razumjevanje organa vlasti, kao i Turističkog saveza općine, omogućilo je ostvarenje ovog salona i dalo garanciju kontinuiranog rada.

Na I izložbi salona posjetio su se, osim s već poznatim imenima: Fradl, Grbić, Guvo, Magaš, Masle, Mijatović Bosiljka, Mijatović Uhlik Kasja, Mitrović, Njirić,

Običan, Pulitića, Stanić, Šerbu, Trostman, Vasić i Vojvodić, koji su se dubrovačkoj publici prikazali, bilo preko skupnih ili samostalnih izložbi u toku proteklih godina, mogla upoznati i s akademskim slikarom Nežom Velikonjom, i amaterima slikarima: Manojlović Nikolom, Antanom Pavličević i Tihomilom Vranješ, kojima je ovo bio prvi javni nastup.

Radi skučenosti prostora neću ulaziti u analizu djela već poznatih autora, već bih se ograničio na kraći prikaz novih, nepoznatih imena.

AGNEZ VELIKONJA, akademski slikar, pokazuje u svojim izloženim radovima: »Stari Dubrovnik«, »Prozor« i »Ribe« sklonost tamnijoj, prigušenoj gami, kojom stvara posebne ugođaje, jednog lirskog, pomalo nostalgičnog raspoloženja. Nesumnjivi talent, koji ova slikarica pokazuje, sukobljava se s nekom nesigurnošću, i reklo bi se strahom, kojim postavlja čiste boje na platno, da bi ih odmah prigušila i podredila osnovnim tonovima.

NIKOLA MANOJLOVIĆ, slikar samouk, reprezentiran je djelima: »Autorov doživljaj« i »Kolo«. Načinom svog rada vrlo je blizak našim suvremenim predstavnicima »naivnog« slikarstva. Oba rada, od kojih je »Kolo« znatno kvalitetnije, pokazuju primitivističku narativnost i deskripciju. Boje su sirove i intezivne. Crtež nespretan, a sama kompozicija nedovoljno zatvorena. No baš ta primitivnost i, u akademskom smislu, nespretnost crteža daju dojam neposrednosti i topline.

ANTUN PAVLIČEVIĆ, slikar samouk, pokazao je svojim »Brodicama« i »Dubrovačkim krovovima« poseban interes za vedru, ili pak zasičenu atmosferu mediteranskog pejzaža. Kvalitetnije djelo »Brodice« radeno je fovistički, s prozračnim, vedrim bojama, i pokazuje priličnu sigurnost u samoj tehnici, dok slika »Dubrovački krovovi« pokazuje izvjesan napor u samoj fakturi, koji ostavlja utisak nesigurnosti, pa djelo ne posjeduje onu svježinu, koja je prisutna na »Brodicama«. Pavličević pokazuje već sada jedan svoj lični prepoznatljiv izraz, iako još tehnički nedotjeran.

TIHOMIL VRANJEŠ, slikar samouk, prikazao se na ovoj izložbi samo jednim djelom, pa je teško dati neke sigurnije zaključke. No poznavajući njegov rad može se odmah osjetiti naglašen grafički ukus i pomanjkanje senzibiliteta za boju.

Antun Pavličević, ulje — »Lučica«

Antun Pavličević, tempera — »Brodice«